

2. Plan finansowy likwidacji, plan zaspokojenia zobowiązań oraz bilans na dzień zakończenia likwidacji zatwierdza Minister Finansów.

Art. 5. 1. Wydawnictwa oraz inne jednostki organizacyjne Spółdzielni i ich wyodrębnione części mogą być przekazane spółdzielniom pracy założonym przez co najmniej połowę pracowników tych jednostek w celu kontynuowania ich działalności.

2. Warunkami przekazania wydawnictw i innych jednostek organizacyjnych Spółdzielni spółdzielniom pracy, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) wniesienie przez członków tych spółdzielni udziałów członkowskich w kwocie odpowiadającej co najmniej trzykrotnemu średniemu wynagrodzeniu miesięcznemu pobieranemu przez pracowników zatrudnionych w tych wydawnictwach lub jednostkach w 1989 r.,
- 2) złożenie likwidatorowi Spółdzielni wniosku o przekazanie w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy,
- 3) przejęcie przez spółdzielnię pracy zobowiązań związanych z działalnością przekazywanej jednostki organizacyjnej oraz części innych zobowiązań Spółdzielni, określonej przez likwidatora.

Art. 6. 1. Wydawnictwa i inne jednostki organizacyjne nie przekazane spółdzielniom pracy w trybie art. 5 oraz inne składniki majątku Spółdzielni podlegają sprzedaży według zasad określonych w art. 4 ustawy z dnia 20 stycznia 1990 r. o zmianach w organizacji i działalności spółdzielczości (Dz. U. Nr 6, poz. 36 i Nr 11, poz. 74).

2. W trybie określonym w ust. 1 dokonuje się również zbycia udziałów Spółdzielni w spółkach.

3. Nie przekazane i nie sprzedane składniki majątku Spółdzielni oraz środki finansowe uzyskane ze sprzedaży, pozostałe po zaspokojeniu wierzycieli Spółdzielni, jak również prawa i obowiązki związane z członkostwem w spółdzielniach przechodzą z dniem zakończenia likwidacji Spółdzielni na Skarb Państwa.

Art. 7. 1. Likwidator Spółdzielni może w czasie trwania postępowania likwidacyjnego wnieść do sądu powództwo o uchylenie uchwały organów Spółdzielni podjętej po dniu 31 sierpnia 1989 r., niezależnie od terminów przewidzianych w Prawie spółdzielczym dla wniesienia takiego powództwa, jeżeli uchwała została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu Spółdzielni lub niezgodnie z obowiązującymi w Spółdzielni zasadami gospodarki finansowej.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy likwidator może wnieść do sądu powództwo o unieważnienie umowy zawartej przez Spółdzielnię na podstawie uchwały, o której mowa w ust. 1, oraz umowy zawartej po dniu 31 sierpnia 1989 r., wiążącej się z rażącym pokrzywdzeniem Spółdzielni.

Art. 8. 1. W okresie do dnia 31 lipca 1991 r. przeniesienie własności rzeczy i innych praw majątkowych, dokonane na podstawie niniejszej ustawy, jest wolne od podatków, opłat skarbowych oraz opłat sądowych i notarialnych, z wyłączeniem opłat kancelaryjnych.

2. Przepis ust. 1 ma również zastosowanie do zakładania ksiąg wieczystych.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

126

USTAWA

z dnia 23 marca 1990 r.

o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 oraz z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i Nr 45, poz. 289) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w § 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podatki, opłaty i inne należności, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych, oraz grzywny i kary pieniężne, a także inne należności pieniężne pozostające w zakresie właściwości organów administracji państwowej lub przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie przepisu szczególnego,”
 - dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:

„2) wpłaty na rzecz funduszy celowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów”,
 - dotychczasowy pkt 2 otrzymuje oznaczenie pkt 3,
 - b) w § 2 wyrazy „albo komisję arbitrażową” oraz „lub komisja arbitrażowa” skreśla się;

- 2) w art. 6 dotychczasowy przepis oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Minister Finansów określi sposób postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności, o których mowa w § 1.”;

- 3) w art. 8 w § 1:

- a) w pkt 1 po wyrazie „ubranie” wyraz „codzienne” i po wyrazie „członków” wyraz „jego” skreśla się,
- b) w pkt 2 po wyrazie „członków” wyraz „jego” skreśla się,
- c) w pkt 3 po wyrazie „członków” wyraz „jego” skreśla się,

- d) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) narzędzia i inne przedmioty niezbędne do pracy zarobkowej wykonywanej osobiście przez zobowiązanego oraz surowce niezbędne dla niego do jego pracy na okres siedmiu dni,”

- e) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:
- „6) pieniądze w kwocie, która odpowiada kwocie najniższego wynagrodzenia miesięcznego pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy,
- 7) wkłady oszczędnościowe złożone w bankach, na zasadach i w wysokości określonej przepisami prawa bankowego,”
- f) w pkt 8 po wyrazach „papiery osobiste” dodaje się wyrazy „po jednej obrączce zobowiązanego i jego współmałżonka, wykonanej z metali szlachetnych.”;
- 4) w art. 8:
- a) dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
- „§ 2. Za przedmioty niezbędne zobowiązanemu i członkom jego rodziny w rozumieniu § 1 pkt 1 nie uważa się w szczególności:
- mebli stylowych i stylizowanych,
 - telewizorów do odbioru programu w kolorze,
 - radioodbiorników stereofonicznych i urządzeń nagłośniających,
 - gramofonów stereofonicznych,
 - magnetofonów i magnetowidów,
 - komputerów i urządzeń peryferyjnych, chyba że są niezbędne zobowiązanemu do wykonywania zawodu,
 - futer ze skór szlachetnych,
 - dywanów wełnianych i ze skór naturalnych,
 - porcelany, szkła ozdobnego i kryształów,
 - sztućców z metali szlachetnych,
 - dzieł sztuki.”;
- b) dotychczasowy § 2 otrzymuje oznaczenie § 3;
- 5) art. 9 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 9. § 1. Wynagrodzenie ze stosunku pracy podlega egzekucji w zakresie określonym w przepisach Kodeksu pracy.
- § 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do należności członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i członków ich rodzin z tytułu pracy w spółdzielni oraz wszystkich świadczeń powtarzających się, których celem jest zapewnienie utrzymania.
- § 3. Przepisu § 1 nie stosuje się do wierzytelności członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych z tytułu udziału w dochodach spółdzielni przypadających im od wniesionych do spółdzielni wkładów.
- § 4. Dochody wymienione w § 1 i 2 oblicza się wraz ze wszystkimi dodatkami i wartością świadczeń w naturze, lecz po potrąceniu podatków należnych od tych dochodów.”;
- 6) dodaje się art. 9a w brzmieniu:
- „Art. 9a. § 1. Świadczenia pieniężne przewidziane w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym podlegają egzekucji w zakresie określonym w tych przepisach.
- § 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do emerytur i rent otrzymywanych z zagranicy.
- § 3. Do egzekucji z rent przysługujących z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej i z rent zasądzonych przez sąd lub ustalonych umową za utratę zdolności do pracy albo za śmierć żywiciela lub wypłacanych z dobrowolnego ubezpieczenia rentowego oraz do egzekucji ze świadczeń pieniężnych, przysługujących z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, stosuje się przepisy o egzekucji ze świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.
- § 4. Nie podlegają egzekucji świadczenia alimentacyjne oraz zasiłki i dodatki rodzinne, pielęgnacyjne, porodowe i dla sierot zupełnych.”;
- 7) w art. 14:
- a) w § 1 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie: „Koszty upomnienia obciążają zobowiązanego i z zastrzeżeniem § 2 pkt 1 są pobierane na rzecz wierzyciela. Koszty te podlegają ściągnięciu w trybie określonym w ustawie.”;
- b) § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi:
- 1) wysokość kosztów upomnienia oraz przyładki, w których koszty te pobiera się na rzecz organu egzekucyjnego,
 - 2) przypadki, w których egzekucja administracyjna może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia.”;
- 8) w art. 15 wyrazy „karno-administracyjnym” zastępuje się wyrazami „w sprawach o wykroczenia”;
- 9) w art. 19:
- a) w § 2 wyrazy „organ Milicji Obywatelskiej” zastępuje się wyrazami „organ spraw wewnętrznych”;
- b) w § 3 wyrazy „organ administracji państwowej I instancji” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego”, a wyrazy „miejscowo właściwego naczelnika gminy, prezydenta lub naczelnika miasta (dzielnicy)” — wyrazami „miejscowo właściwy terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego”;
- 10) art. 22 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 22. § 1. Nadzór nad egzekucją administracyjną sprawują organy wyższego stopnia w stosunku do organów właściwych do wykonywania tej egzekucji.
- § 2. Organ sprawujący nadzór mogą, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, wstrzymać, na czas określony, czynności egzekucyjne podległego organu.
- § 3. O wstrzymaniu czynności egzekucyjnych organy określone w § 2 zawiadamiają wierzyciela z podaniem przyczyn wstrzymania egzekucji.”;

11) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego może wstrzymać czynności egzekucyjne dotyczące prowadzonej, na terenie objętym właściwością miejscową tego organu, egzekucji administracyjnej należności pieniężnych rolników tam zamieszkałych, jeżeli zachodzi oczywisty błąd co do egzekwowanego obowiązku lub co do osoby zobowiązanego albo zaistniała nowa lub nieznana organowi egzekucyjnemu, albo przez ten organ nie rozpatrzona okoliczność uzasadniająca przyznanie ulgi albo zawieszenie lub umorzenie postępowania egzekucyjnego. O wstrzymaniu czynności egzekucyjnych terenowy organ zawiadomi niezwłocznie organ egzekucyjny, który postanowi co do dalszego postępowania.”;

12) w art. 25 w § 3 wyrazy „lub arbitrażowych” oraz „lub orzeczenie arbitrażowe zaopatrzone w zarządzenie egzekucyjne prezesa komisji arbitrażowej” skreśla się;

13) w art. 26 w § 1:

a) w pkt 3 po wyrazie „wymagalny” dodaje się wyrazy „a także określenie wysokości egzekwowanej należności pieniężnej”;

b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) pouczenie zobowiązanego o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie miejsca pobytu.”;

14) w art. 31 w § 1 nawias i wyraz „arbitrażowego” skreśla się;

15) w art. 32 w pkt 3 wyrazy „lub arbitrażowego” skreśla się;

16) dodaje się art. 34a i 34b w brzmieniu:

„Art. 34a. § 1. Organ egzekucyjny może żądać od uczestników postępowania złożenia wyjaśnień oraz zasięgać od organów administracji państwowej i instytucji informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji.

§ 2. Od wykonania żądania określonego w § 1 można uchylić się w takim zakresie, w jakim według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego można odmówić zeznań w charakterze świadka albo odpowiedzi na zadane pytanie.

§ 3. Zobowiązany, przeciwko któremu wszczęto postępowanie egzekucyjne, jest obowiązany do powiadomienia, w terminie 7 dni, organu egzekucyjnego o każdej zmianie miejsca swego pobytu, trwającej dłużej niż jeden miesiąc. O obowiązku tym oraz o skutkach jego zaniechania poucza się zobowiązanego przy doręczaniu mu tytułu wykonawczego.

Art. 34b. § 1. W razie nieuzasadnionej odmowy udzielenia organowi egzekucyjnemu wyjaśnień lub informacji przewidzianych w art. 34a § 1 albo za udzielenie fałszywych wyjaśnień lub informacji, osoba odpowiedzialna może być ukarana przez organ egzekucyjny grzywną

do 60.000 zł. Grzywną taką może być również ukarany zobowiązany, który zaniedba powiadomienia o zmianie miejsca swego pobytu.

§ 2. Jeżeli żądanie udzielenia wyjaśnień lub informacji było skierowane do osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej, ukaraniu grzywną podlega pracownik odpowiedzialny za udzielenie wyjaśnień lub informacji, a gdyby ustalenie takiego pracownika było utrudnione — ukaraniu podlega jej kierownik.

§ 3. Na postanowienie o ukaraniu osobie ukaranej służy zażalenie.”;

17) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Jeżeli w postępowaniu dotyczącym egzekucji należności pieniężnej zostało zgłoszone, zgodnie z art. 35 § 1, żądanie wyłączenia spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego z tej przyczyny, że znajduje się we władaniu innej osoby na podstawie umowy zastawu lub prawa użytkownika ustanowionego w wyniku umowy o dożywocie, a żądanie to nie zostało uwzględnione, wierzytelność zabezpieczona zastawem oraz wartość prawa użytkownika podlega zaspokojeniu z kwoty uzyskanej z egzekucji, z uwzględnieniem prawa pierwszeństwa zaspokojenia przysługującego z mocy ustawy należności pieniężnych.”;

18) w art. 43:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny i egzekutor może w razie potrzeby wezwać, w pilnych przypadkach także ustnie, pomocy organu spraw wewnętrznych, jeżeli natrafił na opór, który uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie egzekucji, albo jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że na taki opór natrafi. Jeżeli opór stawia żołnierz w czynnej służbie wojskowej, należy wezwać pomocy właściwego organu wojskowego, chyba że zwłoka grozi udaremieniem egzekucji, a na miejscu nie ma organu wojskowego.”;

b) w § 2 w pkt 1 wyrazy „organów Milicji Obywatelskiej” zastępuje się wyrazami „organów spraw wewnętrznych”;

19) w art. 45 § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Przeszukanie odzieży powinno być dokonane tylko przez osobę tej samej płci co osoba przeszukiwana.

§ 5. Przeszukanie odzieży na żołnierzu w czynnej służbie wojskowej lub funkcjonariuszu organu spraw wewnętrznych przeprowadza w obecności egzekutora osoba wyznaczona przez ich przełożonego.”;

20) art. 46 skreśla się;

21) w art. 48:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W obrębie budynków wojskowych i zajmowanych przez organy spraw wewnętrznych oraz na okrętach wojennych można dokonywać czynności egzekucyjnych tylko po uprzednim zawiadomieniu właściwego komendanta i w asyście wyznaczonego organu wojskowego lub organu spraw wewnętrznych.”;

- b) w § 3 w pkt 2 wyrazy „organów Milicji Obywatelskiej” zastępuje się wyrazami „organów spraw wewnętrznych”;
- 22) art. 52 otrzymuje brzmienie:
„Art. 52. § 1. Na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego i egzekutora służy skarga. Skarga służy również wierzycielowi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego.
§ 2. Wniesienie skargi nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Organ egzekucyjny lub organ nadrzędny może jednak w uzasadnionych wypadkach wstrzymać prowadzenie tego postępowania.
§ 3. W sprawie skargi na czynności egzekucyjne i przewlekłość postępowania egzekucyjnego postanowienia wydaje organ egzekucyjny.
§ 4. Na postanowienie organu egzekucyjnego o oddaleniu skargi służy zażalenie.”;
- 23) w art. 53:
a) § 3 skreśla się,
b) w § 4 powołanie „§ 1—3” zastępuje się powołaniem „§ 1 i 2”;
- 24) w art. 54 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w razie wstrzymania wykonania, odroczenia terminu wykonania obowiązku albo rozłożenia na raty spłat należności pieniężnej,”;
- 25) w art. 57 w § 1 w pkt 3 wyrazy „lub arbitrażowego” skreśla się;
- 26) w art. 60 wyraz „powiatowemu” zastępuje się wyrazem „rejonowemu”;
- 27) w art. 62:
a) w § 1 na końcu dodaje się zdanie: „Przy egzekucji kosztów egzekucyjnych nie pobiera się opłat za czynności egzekucyjne.”,
b) § 5 otrzymuje brzmienie:
„§ 5. Koszty egzekucyjne przypadają na rzecz tego organu, który dokonał czynności egzekucyjnych powodujących powstanie kosztów.”;
- 28) art. 63 otrzymuje brzmienie:
„Art. 63. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za poszczególne czynności egzekucyjne, sposób ustalania i dokumentowania wydatków związanych z postępowaniem egzekucyjnym oraz umarzania kosztów egzekucyjnych.”;
- 29) dodaje się art. 63a w brzmieniu:
„Art. 63a. § 1. Wierzyciel jest obowiązany do uiszczenia opłaty od kwot ściągniętych egzekucyjnie, a także wpłaconych w wyniku zastosowania środków egzekucyjnych.
§ 2. Opłata wynosi 5% od kwot określonych w § 1 i przypada na rzecz tego organu, który dokonał ściągnięcia należności pieniężnej lub zastosował środki egzekucyjne, w wyniku których należność została zapłacona.”;
- 30) w art. 64 dodaje się pkt 2b w brzmieniu:
„2b) egzekucja ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz z ubezpieczenia społecznego (art. 75a)”;
- 31) w art. 67 w § 1 wyrazy „organ egzekucyjny” zastępuje się wyrazem „wierzyciel”;
- 32) w art. 73:
a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Jeżeli właściciel, kierownik zakładu pracy lub wyznaczony pracownik nie złożył zestawienia i oświadczenia przewidzianego w art. 69 § 3 lub złożył je niezgodnie z prawdą, zaniedbał zawiadomienia, o którym mowa w art. 70, art. 71 § 3 i art. 72 § 1, lub nie przekazał dokumentów zajęcia wynagrodzenia nowemu zakładowi pracy zobowiązanego pomimo tego, że nowy zakład pracy jest mu znany, albo wypłacił zajętej część wynagrodzenia zobowiązanemu — podlega ukaraniu przez organ prowadzący egzekucję z wynagrodzenia, grzywną w wysokości do 50 000 zł. Grzywna może być powtarzana w razie uchylenia się od wykonania, w dodatkowo wyznaczonych terminach, obowiązków wynikających z zajęcia.”,
b) § 2 skreśla się,
c) dotychczasowe § 3 i 4 otrzymują oznaczenie § 2 i 3;
- 33) po art. 75 dodaje się wyrazy „Rozdział 2a. Egzekucja ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz z ubezpieczenia społecznego”;
- 34) dodaje się art. 75a w brzmieniu:
„Art. 75a. § 1. W celu dokonania egzekucji ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz z ubezpieczenia społecznego, zwanych dalej „świadczeniami”, organ egzekucyjny:
1) przesyła do właściwego do spraw wypłaty zobowiązanemu świadczeń organu rentowego zawiadomienie o zajęciu tej części przysługujących zobowiązanemu świadczeń, która nie jest zwolniona spod egzekucji (art. 9a § 1), na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych wraz z kosztami egzekucyjnymi oraz wzywa organ rentowy, aby nie wypłacał zajętej części świadczenia zobowiązanemu, lecz wpłacał ją na egzekwowane należności pieniężne, aż do ich pełnego pokrycia, do organu egzekucyjnego lub bezpośrednio do wierzyciela, zawiadamiając organ egzekucyjny o każdorazowej takiej wpłacie,
2) zawiadamia zobowiązanego, zgodnie z art. 31, o zajęciu przysługujących mu świadczeń, doręczając mu odpis tytułu wykonawczego i odpis zawiadomienia przesłanego do organu rentowego, oraz poucza zobowiązanego, że nie wolno mu odbierać świadczeń poza częścią wolną od zajęcia, ani rozporządzać nimi w żaden inny sposób.”;

- § 2. Zajęcie świadczeń jest dokonane z chwilą doręczenia organowi rentowemu zawiadomienia o zajęciu (§ 1 pkt 1). Zajęcie to zachowuje moc również w razie zmiany organu rentowego właściwego do wypłaty świadczeń. W stosunku do egzekwowanej należności pieniężnej są nieważne rozporządzenia świadczeniami przekraczające część wolną od zajęcia, dokonane po jego zajęciu, a także przed tym zajęciem, jeżeli są wymagalne po zajęciu.
- § 3. Organ egzekucyjny, jednocześnie z zawiadomieniem o zajęciu, wzywa organ rentowy, aby w terminie siedmiu dni podał wysokość przysługujących zobowiązanemu miesięcznych świadczeń, zawiadamiał o każdej zmianie w tym zakresie, a także aby złożył w tym terminie, w razie istnienia przeszkód do wypłacenia świadczeń, oświadczenie o rodzaju tych przeszkód, a w szczególności podał, czy inne osoby roszczą sobie prawa do zajętych świadczeń, czy i w jakim sądzie toczy się sprawa o te świadczenia oraz czy i o jakie roszczenia została skierowana do tych świadczeń egzekucja przez innych wierzycieli.
- § 4. Organ egzekucyjny, który dokonał zajęcia świadczeń, poucza równocześnie organ rentowy o przewidzianych w art. 73—75 skutkach niezastosowania się do wezwań, o których mowa w § 1 pkt 1 i w § 3.
- § 5. Przy egzekucji ze świadczeń stosuje się odpowiednio przepisy art. 70—75.”;
- 35) w art. 81:
- w § 1, 4, 5 i 6 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Powszechnej Kasy Oszczędności” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „bank”,
 - § 7 skreśla się;
- 36) w art. 88 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Dłużnik zajętej wierzytelności lub prawa, który nie złożył w przepisany termin oświadczenia przewidzianego w art. 86 § 1 lub złożył je niezgodnie z prawdą albo wypłacił zajętą część wierzytelności lub prawa majątkowego zobowiązanemu, podlega ukaraniu grzywną. Przepisy art. 73 mają odpowiednie zastosowanie.”;
- 37) w art. 94:
- w § 3 po wyrazie „zajęcie” przecinek oraz dalszą część zdania skreśla się,
 - dodaje się § 4 w brzmieniu:
- „§ 4. W razie zajęcia pojazdów podlegających rejestracji na podstawie odrębnych przepisów, poborca skarbowy zamieszcza w dowodzie rejestracyjnym pojazdu adnotację o zajęciu. O dokonany zajęcia organ egzekucyjny niezwłocznie zawiadamia terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw komunikacji stopnia podstawowego.”;
- 38) w art. 95 w § 2 wyrazy „motorowych środków lokomocji” zastępuje się wyrazami „pojazdów samochodowych i ciągników”;
- 39) art. 101 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 101. § 1. Zajęte ruchomości, z zastrzeżeniem § 2, organ egzekucyjny sprzedaje w drodze licytacji publicznej albo sprzedaje po cenie oszacowania jednostkom prowadzącym działalność handlową lub przekazuje do sprzedaży przedsiębiorstwom prowadzącym sprzedaż komisową tego rodzaju ruchomości.
- § 2. Zajęte przedmioty o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej organ egzekucyjny, w uzgodnieniu z właściwym ze względu na miejsce zajęcia tych przedmiotów organem o właściwości szczególnej do spraw ochrony zabytków stopnia wojewódzkiego, zgłosi w celu nabycia po cenie oszacowania instytucji, o której mowa w art. 96 § 3, lub państwowemu przedsiębiorstwu zajmującemu się obrotem tymi przedmiotami. Oznaczenie wartości szacunkowej takich przedmiotów następuje w trybie przewidzianym w art. 95 § 2 ustawy.”;
- 40) art. 102 skreśla się;
- 41) w art. 103:
- § 1 skreśla się,
 - dotychczasowe § 2 i 3 otrzymują oznaczenie § 1 i 2;
- 42) w art. 104 § 4 otrzymuje brzmienie:
- „§ 4. W licytacji nie mogą uczestniczyć:
- zobowiązany,
 - poborca skarbowy prowadzący licytację, jego małżonka i dzieci,
 - pracownicy organu egzekucyjnego prowadzącego licytację, ich małżonkowie i dzieci, a jeżeli w danej miejscowości jest więcej organów egzekucyjnych — także pracownicy tych innych organów,
 - osoby obecne na licytacji w charakterze urzędowym,
 - osoby, które przekazały zajęte ruchomości na rzecz Skarbu Państwa, oraz członkowie ich rodzin określani w pkt 2.”;
- 43) w art. 105:
- w § 1 powołanie „art. 101—104” zastępuje się powołaniem „art. 101”;
 - w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Jeżeli organizacja ta nie wyrazi zgody na odpłatne przejęcie ruchomości, organ egzekucyjny sprzedaje je jednostkom prowadzącym skup przedmiotów używanych lub zajmującym się skupem surowców wtórnych.”;
- 44) art. 106 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 106. § 1. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, określi:
- sposób przeprowadzania licytacji, o której mowa w art. 101 § 1,

- 2) szczególny tryb postępowania przy:
 - a) sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu,
 - b) przechowywaniu i sprzedaży zajętych ruchomości ze szlachetnych metali, innych kosztowności oraz papierów wartościowych,
 - c) przechowywaniu i sprzedaży zajętych broni, amunicji i innych przedmiotów, na których posiadanie jest wymagane zezwolenie.

§ 2. Określenie trybu postępowania przy przechowywaniu i sprzedaży rzeczy, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. c), następuje w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.”;

45) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. Przepisów art. 101—106 nie stosuje się do sprzedaży walut obcych. Zajęte waluty obce organ egzekucyjny sprzedaje bankom dewizowym posiadającym uprawnienie dewizowe do ich skupu. To samo dotyczy sprzedaży zajętego złota, platyny i srebra, z wyjątkiem wyrobów użytkowych z tych metali.”;

46) rozdział 6 otrzymuje tytuł: „Szczególne zasady egzekucji należności pieniężnych”;

47) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. Gdy zobowiązanym do uiszczenia należności pieniężnej jest jednostka budżetowa lub zakład budżetowy, wierzyciel w celu otrzymania tej należności składa tytuł wykonawczy bezpośrednio tej państwowej jednostce organizacyjnej, z której działalnością wiąże się egzekwowana należność. Jednostka ta jest obowiązana bezzwłocznie należność uiścić. Jeżeli należność nie zostanie uiszczona w ciągu siedmiu dni od daty złożenia tytułu wykonawczego, jednostka nadrzędna zobowiązanego, na wniosek wierzyciela, zarządzi pokrycie należności ze środków zobowiązanego.”;

48) w art. 110:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Gdy zobowiązanym do uiszczenia należności pieniężnych jest osoba prawna lub inna niż określona w art. 109 państwowa jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej — egzekucję należności przeprowadza się z jej rachunku bankowego.”;

b) w § 2 zdanie drugie skreśla się,

c) § 3 i 4 skreśla się;

49) w art. 118:

a) w § 2 liczbę „2.000” zastępuje się liczbą „300.000”, a liczbę „10.000” — liczbą „1.500.000”.

b) w § 3 liczbę „10.000” zastępuje się liczbą „1.500.000”, a liczbę „100.000” — liczbą „15.000.000”;

50) w art. 144 wyrazy „w drodze licytacji” skreśla się, a powołanie „art. 103—104” zastępuje się powołaniem „art. 101—104”;

51) art. 150 otrzymuje brzmienie:

„Art. 150. § 1. Przymus bezpośredni w stosunku do żołnierza w czynnej służbie wojskowej albo funkcjonariusza organów spraw wewnętrznych może być zastosowany tylko przez właściwy organ wojskowy lub organ spraw wewnętrznych.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, gdy ze względów sanitarnych lub innych społecznych zachodzi potrzeba natychmiastowego wykonania egzekwowanego obowiązku, a właściwego organu wojskowego lub organu spraw wewnętrznych nie ma na miejscu.”;

52) art. 156 skreśla się;

53) w art. 163 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Papiery wartościowe zajęte w celu zabezpieczenia należności pieniężnych podlegają złożeniu do depozytu organu egzekucyjnego. Zajęte pieniądze podlegają złożeniu w banku na rachunku oszczędnościowym z oprocentowaniem w wysokości przewidzianej dla wkładów oszczędnościowych płatnych na każde żądanie. Przepisy prawa bankowego o kwotach wolnych od egzekucji nie mają zastosowania.”;

54) w art. 168 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pozostają w mocy przepisy ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o szczególnym trybie ściągania zaległości z tytułu niektórych zobowiązań właścicieli nieruchomości wobec Państwa (Dz. U. Nr 77, poz. 398, z 1962 r. Nr 38, poz. 166 i z 1971 r. Nr 27, poz. 250).”;

55) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. § 1. Pozostają w mocy przepisy:

1) ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21, Nr 54, poz. 320, Nr 59, poz. 350 oraz Nr 74 poz. 439 i 440),

2) ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 4, poz. 22 i Nr 74, poz. 439).

§ 2. W szczególności pozostają w mocy przepisy o niedopuszczalności egzekucji należności przypadających od banków, zawarte w art. 56 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 4, poz. 22 i Nr 74 poz. 439).”;

56) art. 170 otrzymuje brzmienie:

„Art. 170. Pozostają w mocy przepisy art. 64 i 65 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165, z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108, Nr 34, poz. 178, Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 4, poz. 19).”;

57) art. 171 skreśla się.

Art. 2. Postępowanie egzekucyjne i zabezpieczające wszczęte przed wejściem w życie niniejszej ustawy prowadzi się w myśl przepisów tej ustawy.

Art. 3. Traci moc art. 56 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77 oraz z 1989 r. Nr 3, poz. 12, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443).

Art. 4. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, paragrafów, punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

127

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 28 marca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kolegiów rejonowych do spraw wykroczeń i terytorialnego zakresu ich działania.

Na podstawie art. 2 § 1 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1982 r. Nr 45, poz. 291 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 stycznia 1983 r. w sprawie kolegiów rejonowych do spraw wykroczeń i terytorialnego zakresu ich działania (Dz. U. Nr 2, poz. 15, z 1986 r. Nr 20, poz. 107 oraz z 1987 r. Nr 8, poz. 51 i Nr 41, poz. 244) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 — w województwie stołecznym warszawskim w pkt 8 wyrazy „dla dzielnicy Żoliborz oraz gminy Łomianki” zastępuje się wyrazami „dla dzielnicy Żoliborz, miasta Łomianki oraz gminy Łomianki”,
- 2) w ust. 10 — w województwie gdańskim w pkt 8 wyrazy „miasta Kartuzy” zastępuje się wyrazami „miast: Kartuzy i Żukowo”,
- 3) w ust. 15 — w województwie kieleckim:
 - a) w pkt 2 wyrazy „miasta Ostrowiec Świętokrzyski” zastępuje się wyrazami „miast Kunów i Ostrowiec Świętokrzyski”,
 - b) w pkt 6 wyrazy „miasta Jędrzejów” zastępuje się wyrazami „miast: Jędrzejów i Sędziszów”,
- 4) w ust. 31 — w województwie płockim w pkt 1 skreśla się wyraz „Borowiczki”, a po wyrazie „Radzanowo” dodaje się wyraz „Słupno”,
- 5) w ust. 32 — w województwie poznańskim w pkt 6 po wyrazach „dla miast:” dodaje się wyraz „Obrzycko”,
- 6) w ust. 33 — w województwie przemyskim w pkt 3 wyrazy „miast: Cieszanów i Lubaczów” zastępuje się wyrazami „miast: Cieszanów, Lubaczów i Oleszyce”,
- 7) w ust. 41 — w województwie szczecińskim w pkt 8 po wyrazach „dla miast:” dodaje się wyraz „Golczewo”,
- 8) w ust. 42 — w województwie tarnobrzesckim:
 - a) w pkt 1 po wyrazie „Radomyśl” wyraz „i” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie „Zaklików” dodaje się wyrazy „i Zaleszany”,
 - b) w pkt 2 po wyrazach „Nowa Dęba” przecinek zastępuje się wyrazem „i” oraz skreśla się wyrazy „i Zaleszany”,
- 9) w ust. 47 — w województwie wrocławskim:
 - a) w pkt 1 po wyrazach „dla dzielnicy Fabryczna” dodaje się wyrazy „miasta Kąty Wrocławskie i gminy Kąty Wrocławskie”,
 - b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) Kolegium przy Naczelniku Miasta i Gminy w Środzie Śląskiej dla miasta Środa Śląska oraz gmin: Kostomłoty, Malczyce, Mietków, Miękinia i Środa Śląska”,
- 10) w ust. 48 — w województwie zamojskim w pkt 1 wyrazy „Szczepieszyn i Zamość” zastępuje się wyrazami „Szczepieszyn, Zamość i Zwierzyniec”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *H. Dankowski*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1 3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.